

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 01/03/2016

Slučaj br. 2015-08

Afrim Berisha

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava je na zasedanju 29. februara 2016. godine sa sledećim članovima:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
Gdin Guénaël METTRAUX, član
Gđa Katja DOMINIK, član

Uz asistenciju
G-din Paul LANDERS, pravni službenik
Gđa Joanna MARSZALIK, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, odlučila sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 17. juna 2015. godine.

II. ČINJENICE

2. Činjenice slučaja, onako kako ih je žalilac podneo, mogu se ukratko opisati kao što sledi:

3. Dana 18. juna 2000. godine, u 10.00 časova, žalilac je vozio svoje vozilo ka radnom mestu, Grand Hotel Priština, gde ga je u blizini hotela zaustavila kosovska policija i rekli su mu da nije dozvoljeno da vozi dalje pošto je put blokiran.
4. Žalilac tvrdi da je obavestio policajce da on radi u hotelu Grand i da ima parking mesto u garaži hotela. Policija mu je nakon toga dozvolila da se odveze do svog radnog mesta. Žalilac tvrdi da je razlog zašto je put bio blokiran bio taj zato što se sumnjalo da je postavljena bomba na glavnom ulazu hotela Grand.
5. Žalilac tvrdi da je u 11.00 časova KFOR počeo sa pretresom jednog vozila ispred hotela pomoću robota ali nisu našli ništa sumnjivo. Oko 13.00 časova KFOR je počeo sa pretresom vozila sa suprotne strane parkinga gde je i njegovo vozilo bilo parkirano. Od 13.00 do 15.00 časova, KFOR je koristio robota za pretres žaliočevog vozila.
6. Žalilac tvrdi da je KFOR postavio dinamit na gepek njegovog vozila i sproveli su kontrolisanu eksploziju koja je imala za ishod oštećenje zadnjeg dela njegovog vozila. Zatim su počeli noževima da seku sedišta u njegovom vozilu i uklonili su sav tapacir iznutra, kako sa vrata tako i krovni tapacir. Žalilac tvrdi da su ga pripadnici KFOR-a nekoliko puta sprečili da priđe svom vozilu.
7. Nekoliko dana kasnije žalilac je otišao kod svoje osiguravajuće kompanije kako bi podneo zahtev za nadoknadu štete koja je naneta njegovom vozilu. Osiguravajuća kompanija je slikala vozilo i procenila štetu ali je obavestila žalioca da on treba da se obrati onima koji su mu oštetili vozilo kako bi mu oni nadoknadili štetu koju su naveli na njegovom vozilu.
8. Žalilac je posetio razne predstavnike KFOR-a i UNMIK-a a podneo je i CD predstavniku KFOR-a koji sadrži snimak celokupnog događaja oko nanošenja štete njegovom vozilu. Žalilac tvrdi da ga je predstavnik KFOR-a obavestio da će oni platiti za štetu i da će ga kontaktirati telefonom ali, do datuma podnošenja ove žalbe KRLJP-u, niko ga nije kontaktirao.
9. Žalilac tvrdi da je u tri navrata pokušao, jednom 2014. godine i dva puta 2015. godine, da kontaktira EULEX kako bi zatražio od EULEX-a da se pozabavi njegovim slučajem ali svaki put je obezbeđenje EULEX-a u glavnom sedištu misije odbilo ga i sprečilo da ostvari bilo kakav kontakt sa kadrom EULEX-a.

III. ŽALBA

10. Žalilac tvrdi da je njegovo pravo na pristup pravosuđu uskraćeno i da su njegova ekonomski prava prekršena od strane KFOR-a i UNMIK policije. On takođe tvrdi da mu je uskraćen bilo kakav kontakt sa kadrom EULEX-a i to u tri navrata od strane obezbeđenja EULEX-a u glavnom sedištu misije.

IV. PROCENA KOMISIJE

11. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (čitaj: Konvencija) i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.
12. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uvezši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. Pravilnika o radu Komisije.
13. Shodno pravilu 25. stav 1. iz Pravilnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata unutar sektora pravosuđa, policije i carine.
14. Komisija konstatiše da žalba potiče iz incidenta koji se desio u Prištini u julu 2000. godine, pod UNMIK-ovom administracijom i tiče se postupaka i/ili ne postupanja KFOR-a i UNMIK policije. Uvezši u obzir pravilo 25. Pravilnika o radu komisije, koje ograničava mandat komisije na žalbe koje se odnose na kršenje ljudskih prava počinjenih od strane EULEX-a na Kosovu, Komisija konstatiše da nema nadležnost da ispita postupke ili propuste od strane KFOR-a i/ili UNMIK-a (vidi Thaqi protiv EULEX-a, od 14. septembra 2011. god., slučaj br. 2010-02). Pored toga, prema pravilu 25., par. 2 pravilnika o radu komisije, komisija će jedino ispitati žalbe koje se tiču navodnih kršenja ljudskih prava koja su nastala nakon 09. decembra 2008. godine, na Kosovu, datum kada je EULEX počeo sa radom.
15. Pored toga, komisija ne mora da odluči da li bi, pod trenutnim okolnostima, EULEX bio nadležan da ispita navodni krivični prekršaj koji je nastao iz spomenutog incidenta. Komisija konstatiše da zaista ne postoji nikakva informacija na koju žalilac može da ukaže a koja bi nagoveštavala da je počinjen krivični prekršaj konkretno u ovom slučaju.
16. Nije jasno u žalbi kako bi žalilac ukazao da se EULEX može smatrati odgovornim za kršenje njegovih ljudskih prava. Činjenica da mu je navodno odbijen pristup u glavno sedište EULEX-a, samo po sebi, ne dovodi do kršenja njegovih ljudskih prava. GS EULEX-a nije javna zgrada i pripadnici javnosti nemaju zaštićeno osnovno pravo na pristup istoj. Žalilac nije naveo niti ukazao na to da je uputio formalnu žalbu EULEX-u. Komisija dalje konstatiše da je žalilac imao mnoge druge načine na raspolaganju pomoći kojih je mogao da stupi u kontakt sa EULEX-om povodom njegove žalbe. Zaista, još uvek žalilac može da podnese pisano žalbu EULEX-u povodom ovog pitanja.

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA JEDNOGLASNO

Tvrdi da nema nadležnost da ispita žalbu, pošto ista spada van njene pravne nadležnosti unutar značenja člana 29. (d) Pravilnika o radu Komisije, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

Joanna MARSZALIK
Pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član komisije